

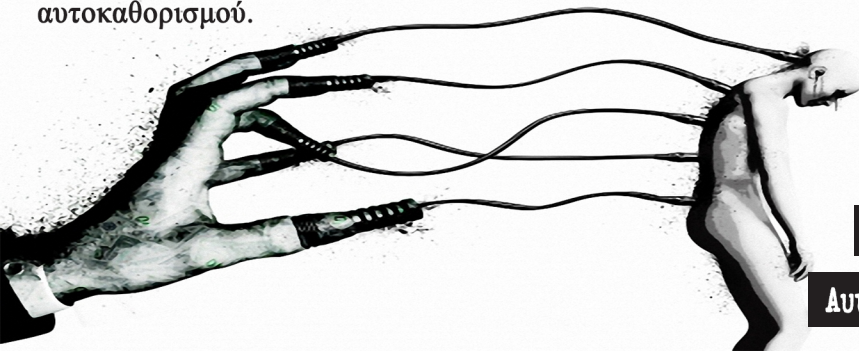
Όσοι ψάχνουν σωτήρες στις κάλπες σύντομα θα τρώνε τις ελπίδες τους από το χώμα

Βρισκόμαστε στην πιο σύντομη προεκλογική περίοδο των τελευταίων χρόνων και τα εκβιαστικά διλήμματα περί αποφυγής των εκλογών προκειμένου να διασωθεί η "πολιτική σταθερότητα" και η "εθνική οικονομία" δίνουν πλέον τη θέση τους, όπως φαίνεται από τους πηχναίους τίτλους μεγάλων αστικών εφημερίδων, στην "ιστορική ευκαιρία της αριστεράς" και στο τι θα γίνει με την αποπληρωμή του "χρέους". Νέο παζάρι λοιπόν ελπίδας, μοιρολατρίας και ανάθεσης. Γιατί τέτοιοι είναι πάντα ο ρόλος των εκλογών. Έρχονται να εκτονώσουν την όποια κοινωνική δυσαρέσκεια και να απορροφήσουν τους συστημικούς κραδασμούς αναδιευθετώντας εξουσιαστικές συμμαχίες. Μα πάνω απ' όλα οι εκλογές έρχονται να κρατήσουν ζωντανό το θεσμό της διαμεσολάβησης και της ανάθεσης, πουλώντας ελπίδες για "ένα καλύτερο αύριο". Διασπείροντας ψευδεπίγραφα ενεργητικής συμμετοχής (που περιορίζεται στη δυνατότητα μέσω της ψήφου αλλαγής του παλιού πολιτικού προσωπικού με ένα νέο), ενώ ουσιαστικά γίνεται το ακριβώς αντίθετο: αυτό που εκβιάζεται είναι η απόσπαση συναίνεσης στη διατήρηση των εκμεταλλευτικών και καταπιεστικών δομών και η συνέχεια εκ μέρους μας της παθητικότητας και της μη πολιτικής συμμετοχής, αφού άλλοι κανονίζουν για εμάς και διαμεσολαβούν στις υποθέσεις μας. Όλα αρχίζουν και τελειώνουν την ημέρα των εκλογών. Την επομένη οι υπήκοοι μπορούν να γυρίσουν στις δουλειές τους, στη φτώχεια τους και στους καναπέδες της μιζέριας.

Τέρμα τα ψέματα. Στις 25 Ιανουαρίου καλούμαστε να γίνουμε για μία ακόμη φορά θεατές στο μεγαλύτερο "τσίρκο" της δημοκρατίας και να παραδώσουμε άνευ όρων τη διαχείριση των ζητημάτων που αφορούν στις ζωές μας στα χέρια εξουσιομανών κατ' επάγγελμα. Τίποτα όμως ουσιαστικά δεν πρόκειται να αλλάξει μέσα από τις εκλογές. Γιατί αυτό που συμβαίνει είναι μια συνολικότερη συστημική επιλογή. Και δεν εξαντλείται στην "αγωνία" για το τι θα γίνει με το "χρέος". Τα τελευταία χρόνια, τόσο στον ελλαδικό χώρο όσο και σε ολόκληρο σχεδόν τον κόσμο – διεξάγεται μια ακραιφνώς βίαιη επίθεση στους "από κάτω" από την πλευρά του κράτους και του κεφαλαίου. Με τη συρρίκνωση κάθε εργασιακού κεκτημένου, με τη διάλυση των όποιων υπηρεσιών πρόνοιας, μετατρέποντας συντάξεις και μισθούς σε επιδόματα, δημιουργώντας στρατιές ανέργων και εκατοντάδες αστέγων και απόρων... Επελαύνοντας σε βουνά, θάλασσες και αέρα, λεηλατώντας τους φυσικούς πόρους και περιφράσσοντας καθετί κοινό. Οξύνοντας την καταστολή (αστυνομικοί στρατοί περιπολούν στις πόλεις), τους θεσμικούς ολοκληρωτισμούς, την ποινική μεταχείριση και απαξίωση μεγάλων κοινωνικών κομματιών, βγάζοντας στο δρόμο και "ανεβάζοντας" σε ρόλο συστημικού ρυθμιστή τους μισάνθρωπους χρυσαυγίτες, διασπείροντας το φόβο και δημιουργώντας μια παρανοϊκή κατάσταση αγωνίας για τα μεγάλα πλήθη των φτωχών και των εξαθλιωμένων. Μπροστά μας λοιπόν ο μεγάλος εμπαιγμός, αφού οι ίδιοι αυτοί που διαπραγματεύονται τα παραπάνω, τους όρους ύπαρξής μας, ζητούν να πάρουμε θέση στη "μάχη" της κάλπης! Για να αποσπάσουν τη "νωπή λαϊκή εντολή" και να συνεχίσουν την πιο ωμή επίθεση ακόμα πιο βίαια.

Και αν την επαύριο των εκλογών μιλάμε για μια κυβέρνηση του Σύριζα (είτε με αυτοδυναμία, είτε σε μια συγκυβέρνηση με μεγαλομέτοχο την αριστερά) δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για το αποτέλεσμα. Θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε την αριστερή διαχείριση του κράτους της έκτακτης ανάγκης. Δηλαδή, συνέχιση των νεοφιλελεύθερων προγραμμάτων, με μεγαλύτερη προσοχή στη διατήρηση των δημοκρατικών προσχημάτων, με αρκετή δόση εναλλακτισμού, με περισσότερο ανθρωπισμό (αξία βγαλμένη μέσα από τον βαθύ πυρήνα του αστικού κράτους) και πολύ πατριωτισμό, με ό,τι επαχθές αυτό συνεπάγεται. Με τους ιδεολογικούς μηχανισμούς των νέων σωτήρων σε μία κούρσα ενσωμάτωσης κάθε ριζοσπαστικής κοινωνικής έκφρασης. Με τα επαναστατικά προτάγματα της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης να γίνονται κουρελόπανα στα έδρανα της βουλής και των κομματικών γραφείων.

Η μόνη "μάχη" στην οποία μπορούμε να δούμε τους εαυτούς μας, είναι στους δρόμους. Στους εργασιακούς χώρους, στις μαθητικές και φοιτητικές κοινότητες, στους κατειλημμένους πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους, στα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα, στις συνελεύσεις πλατειών, στη συλλογική αυτοδιαχείριση της γης, στους αγώνες ενάντια στη λεηλασία της γης και των φυσικών πόρων... Η "μάχη της κάλπης" είναι μόνο παραίτηση από τις υποθέσεις που μας αφορούν. Προτάσσουμε τη συνειδητή και ενεργητική αποχή από τις εκλογές. Με τη δημιουργία καθημερινών ρηγματώσεων στο υπάρχον σύστημα και τους θεσμούς του μέσα από αντιεραρχικές και αντιεξουσιαστικές δομές αυτοοργάνωσης. Ας πάψουμε να πιστεύουμε παθητικά, ότι η μόνη δυνατή πολιτική και κοινωνική οργάνωση είναι αυτή που βιώνουμε. Να αρχίσουμε εδώ και τώρα να δημιουργούμε δομές και σχέσεις στη βάση της ισότητας, της αλληλεγγύης, του αυτοκαθορισμού.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΡΗΞΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Θερσίτης, Χώρος Ραδιουργίας και Ανατροπής/ Γλιότ

Αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος Αγρός/ Πάρκο Τρίτων